

Oponentní posudek diplomové práce

<i>Jméno a příjmení autora</i>	Nikola Senetová
<i>Název práce</i>	Odorologie, důkazní prostředek v trestním právu
<i>Oponent</i>	Doc. JUDr. Jan Chmelík, Ph.D.
<i>Označení vysoké školy</i>	Západočeská univerzita, Fakulta právnická, Katedra trestního práva, Plzeň

Hned v úvodu posudku konstatuji, že patřím spíše k těm, kteří odorologii jako důkaz v trestním řízení odmítají a maximálně jsou ochotni připustit její nepřímý, pomocný charakter. Připustit jako rozhodující důkaz v trestním řízení pozitivní srovnání pachových stop a nebo dokonce připustit odsouzení pachatele na základě jenom pachové stopy na místě činu zanechané podezřelým, je pro mne nepřijatelné.

Práce svým námětem i obsahem je zajímavá a odvážná proto, že považuji za odvážné psát o velmi specifickém tématu bez elementárních zkušeností, pokud ovšem studentka nepracuje ve službách P ČR jako psovod. I přes to je pojata strukturou i obsahem nadstandardně.

Je strukturována do devíti kapitol zpracovaných na 80 stránkách, což lze považovat za zcela dostačující rozsah diplomové práce.

Po úvodu, ve kterém je vymezen cíl práce a metody, které hodlá studentka použít při zpracování diplomové práce, následuje ve druhé kapitole historický exkurz do služební kynologie a vývoj metody tzv. pachových konzerv. Najde se jenom málo prací, které se touto problematikou zabývají. Přináší proto velmi cenné historické poznatky.

Třetí kapitola je věnována teoretickému vymezení odorologie jako metodě poznání v kriminalisticko-praktické činnosti. Stručně, ale výstižně se autorka zabývá vědeckými poznatky, na kterých je založeno zkoumání pachů a jejich význam pro poznání. Správně je konstatováno, že předmětem zkoumání je vznik, vlastností a složení pachu a současně také způsoby identifikace pachu a jeho využitelnost v praxi.

Ve třetí kapitole se studentka zabývá charakteristikou a využitím služebních psů, včetně pachové identifikace. Podrobně analyzuje systematiku výcviku a pak použití psů v jednotlivých případech využití. Správně konstatuje, že využití vycvičených služebních psů v praktické činnosti zejména P ČR je velmi široké a v mnoha případech jejich služby nenehraditelné. Součástí této kapitoly je

podrobné rozbor vzniku, složení, působení, ovlivnitelnosti a dalších oblastí dotýkajících se vzniku, uchování a využitelnosti pachů, vlivu prostředí na uchování pachů apod.

Podrobně o pachových stopách je pak pojednáno v navazující kapitole páté, ve které jsou velmi podrobně rozebrány samotné pachové stopy, jejich tvorba, vlivy, které negativně působí na jejich uchování, vlastnosti pachových stop a samostatně pak je analyzován princip pachových konzerv jako rozhodujícího způsobu zajištění a uchování pachových stop zajištěných na místě činu.

Další dvě kapitoly, nazvané olfaktorická identifikace osob a olfaktorika, velmi podrobně rozebírají vlastní postupy při práci s pachovými stopami a jejich snímáním, zpracováním a využitím ke stanovení identifikace.

Osmá a devátá kapitola je věnování právním a procesním otázkám využití metody pachové identifikace v dokazování trestných činů. Studentka se pouští, přesněji řečeno přebírá názory expertů zabývajících se pachovou identifikací. Přebírá i soudy, které jsou v praxi přijímány kriticky, s velkými výhradami, např. když uvádí, že pachová stopa je považována za přímý důkaz. Velmi odvážné tvrzení, které vyvolává v praxi velmi silnou polemiku, zejména vzhledem k namítané velmi nízké exaktnosti metody pachové identifikace. Používá zcela nestandardní termíny, jako je např. „obviňující důkaz (str. 48) navíc v situaci, že si lze jen obtížně představit zahájení trestního stíhání jenom na základě pachové shody. A opakovaně argumentuje exaktností olfaktoriky jako objektivního důkazu.

Hodnotí i negativní reakce na odorologii odbornou veřejností a její nedůvěrou k výsledkům zkoumání pachových stop, kterou spojuje s nedostatečnou informovaností a předsudky proti této metodě. Pozastavuje se nad tím, že v trestním právu jsou výsledky pachové identifikace považovány pouze za nepřímý důkaz.

Samotná diplomová práce je zpracována na vysoké odborné úrovni. Je přesvědčivě používána přesná a výstižná terminologie. Práci nelze upřít vysokou míru vědeckého poznání a využitelnosti v teoretické i praktické oblasti. K tomu studentka využila v podstatě veškerou dostupnou literaturu, které je velký nedostatek a s touto literaturou přesvědčivě pracuje a přebírá její závěry, se kterými se evidentně ztotožňuje.

Z naznačeného hodnocení je míra vědeckosti a tím i využitelnosti k dalšímu studiu i rozpracování vysoká.

Stejně jako obsahová, tak i jazyková kultura práce je na vysoké úrovni, a nemám k ní naprosto žádné výhrady včetně citací jednotlivých zdrojů, které jsou v práci použity.

Práce jako taková přináší vysokou míru nadhodnoty a je velmi zdařilá jak svou strukturou, použitou argumentací i vlastními závěry, kterými studentka práci obohatila a to i přesto, že s mnohými jejími soudy a závěry z odborného hlediska nesouhlasím, zejména pokud se týká otázky důkazní hodnoty pachových stop. To je ovšem můj názor, sice podložený letitou praxí i poznáním míry exaktnosti pachové identifikace, ke které jsou téměř výhradně využíváni vycvičení služební psi.

Práci klasifikuji jako výbornou a nepokládám žádné otázky.

V Praze, dne 18.4.2015

Doc. JUDr. Jan Chmelík, Ph.D.